

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH140036

NAZWA
OBSZARU Rogoźnica

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH140036	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Rogoźnica

1.4. Data opracowania 2008-02	1.5. Data aktualizacji 2025-07
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2017-07
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MŚ z dn. 8 czerwca 2017 r. w spr. soo Rogoźnica (PLH140036)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

21.9378

52.1005

153.23

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Nazwa regionu

PL12	Mazowieckie
------	-------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
7140			5.41		G	A	C	B	A
91D0			4.84		G	B	C	C	B
91E0			90.58		G	A	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru	
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość	Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C

					Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina		p				V	M	D			
M	1337	Castor fiber		p				P	G	D			
M	1355	Lutra lutra		p				P	G	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze			Motywacja						
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D
A	1214	Rana arvalis						R						X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]

N17	8.31
N10	2.32
N16	76.2
N12	13.17
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar pod względem geograficznym położony jest w makroregionie Nizina Południowopodlaska, na styku dwóch mezoregionów Wysoczyzny Kałuszyńskiej i Obniżenia Węgrowskiego (Kondracki 2002). Obejmuje silnie podtopione, rozległe skrzydło doliny rzeki Kostrzyń, zakończone wysokimi partiami krawędziowymi terenów wysoczyznowych, które są wyniesione 150-200 m n.p.m. w stosunku do dna doliny położonej 140 m n.p.m. Obszar cechuje znaczne zabagnienie, co jest efektem zarówno konfiguracji terenu, jak i działalności wód stagnujących i przepływowych. Zwierciadło wód gruntowych na większej części Obszaru znajduje się na głębokości 0,3-0,8 m. Ostoja wchodzi w skład dużego kompleksu leśnego, w większości położonego ponad dolinę, porośniętego w różnym stopniu zachowanymi borami świeżymi *Peucedano-Pinetum* i borami mieszanym *Querco roboris-Pinetum* oraz drągowinami sosnowymi z kręgu dynamicznego związku *Dicrano-Pinion*. Lokalny krajobraz na przestrzeni ok. 20 km² oprócz lasów, tworzy mozaika rozległych łąk, turzycowisk, ziołorośli i zarosli wierzbowych. Całość urozmaicają rzeka Kostrzyń i dwa duże kompleksy stawów rybnych.

4.2. Jakość i znaczenie

W granicach obszaru Natura 2000 Rogoźnica PLH140036 znalazł się jeden z najlepiej zachowanych w regionie obszarów leśnych związanych z siedliskami wilgotnymi: olsów *Ribeso nigri-Alnetum* i łągów olszowo-jesionowych *Fraxino-Alnetum*. Interesującym ze względów naukowych i przyrodniczych zjawiskiem są częste fluktuacje pomiędzy łągowym a olsowym charakterem zbiorowisk leśnych będące efektem zmiennych stanów wód rzeki Kostrzyń, okresowym zwiększaniem się roli wysięków wód podskórnych lub spływów powierzchniowych z terenów wysoczyznowych. Pomędzy wspomnianymi wilgotnymi i zabagnionymi terenami występują niewielkie powierzchniowo wyniesienia zwane grądzikami lub grzędami, na których wykształciła się roślinność nawiązująca składem florystycznym i strukturą do wilgotnych postaci grądów *Tilio cordatae-Carpinetum betuli*. wschodniej części Obszaru, w lokalnej, bezodpływowej niecce otoczonej zwydmieniami wykształcił się kompleks siedlisk torfowiskowych, złożony z sosnowych borów bagiennych *Vaccinio uliginosi-Pinetum* oraz torfowisk z klasy *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*. Powierzchnia leśna z dużym udziałem starodrzewi oraz specyfika otaczającego mozaikowego krajobrazu z dominacją naturalnych i seminaturalnych zbiorowisk roślinnych sprawiają, że w obrębie Ostoi gniazdują m.in.: bielik *Haliaeetus albicilla*, trzmiełojad *Pernis apivorus*, żuraw *Grus grus*, samotnik *Tringa ochropus*, słonka *Scolopax rusticola* i dzięcioł średni *Dendrocopos medius*. Do niedawna odbywał tu lęgi bocian czarny *Ciconia nigra*. Gniazdo zostało jednak zniszczone przez wichurę. Z dużych ssaków stwierdzono tu stale bytujące: łosia *Alces alces*, jelenia *Cervus elaphus*, sarnę *Capreolus capreolus* i dziką *Sus stroma*. Stwierdzono również: lisa *Vulpes vulpes*, łasicę *Mustela nivalis*, kunę leśną *Martes martes* i borsuka *Meles meles*. Skraje Ostoi od strony rzeki Kostrzyń penetrowane są przez lokalne populacje bobra *Castor fiber* i wydry *Lutra lutra*. Herpetofaunę tego terenu reprezentują: padalec *Anguis fragilis*, żmija zygzakowata *Vipera berus*, zaskroniec *Natrix natrix*, jaszczurka żyworodna *Lacerta vivipera*, jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, kumak nizinny *Bombina orientalis*, żaba moczarowa *Rana arvalis*, żaba trawna *Rana temporaria* i żaba wodna *Rana esculenta*.

Utworzenie obszaru Natura 2000 Rogoźnica PLH140036 w znaczący sposób wpłynęło na wzmocnienie systemu chronionych obszarów powierzchniowych w rejonie obejmującym: dolinę Kostrzynia wraz z jego źródłkowymi dopływami oraz liczne, wyeksponowane w krajobrazie formy pochodzenia polodowcowego (ozy, wydmy paraboliczne i eoliczne, niecki i misy wytopiskowe po martwym lodzie, morenę czołową). Ostoja w całości znajduje się w obszarze Natura 2000 PLB140009 Dolina Kostrzynia wyznaczonym na mocy Dyrektywy Ptasiej, sama zaś zawiera w swoich granicach utworzony w 1998r. rezerwat przyrody o tej samej nazwie – Rogoźnica (powierzchnia 77,89 ha, utworzony w 1998). Na zachód od granic Rogoźnica PLH140036 znajduje się utworzony w 2012r. rezerwat przyrody „Torfowisko Jeziorek” (w odległości 1250 m, o powierzchni 6,8 ha) oraz utworzony w 1991 rezerwat przyrody „Florianów” (w odległości 2750 m, o powierzchni 406,04 ha).

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*)
Siedlisko zajmuje powierzchnię 5,41 ha (powierzchnia względna C). W obrębie Obszaru stwierdzono dwie odmienne ekologicznie i morfologicznie grupy roślinności. Pierwsza reprezentowana jest przez ubogie florystycznie zbiorowiska: turzycy dzióbkowatej *Carici rostratae-Sphagnetosum apiculati* (= *Sphagno-Caricetum rostratae*), welnianki wąskolistnej *Eriophoro angustifolii-Sphagnetum recurvi* i turzycy nitkowatej *Caricetum lasiocarpae* mające postać płaskiego, dywanowego mszaru. Niektóre płyty reprezentują stadia przejściowe do torfowisk wysokich ze związku *Sphagnion magellanici*. Są one interesujące pod względem syntaksonomicznym nawiązując pod względem składu gatunkowego i struktury do zbiorowisk *Eriophoro vaginati-Sphagnetum recurvi* i *Ledo-Sphagnetum magellanici*. Z rosnących tu gatunków na uwagę zasługują: żurawina błotna *Oxycoccus palustris*, modrzewnica zwyczajna *Andromeda polifolia*, czermień błotna *Calla palustris*, bobrek trójlistkowy *Menyanthes trifoliata* i licznie występująca rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*. Druga grupa reprezentowana jest przez niskie i zwarte fitocenozy o fizjonomii niskiej młaki z dominacją turzyc – pospolitej *Carex nigra* i gwiazdkowatej *Carex echinata*, którym towarzyszą: gwiazdnica błotna *Stellaria palustris*, siedmiopalecznik błotny *Comarum palustre*. Przynależność fitosocjologiczna opisanej kwaśnej młaki niskoturzycowej do związku *Caricion nigrae* nie budzi wątpliwości. Jednak przyporządkowanie jej konkretnemu zespołowi jest w chwili obecnej niemożliwe. Wynika to przede wszystkim z bardzo dużej zmienności fitocenoz w obrębie ich zasięgu geograficznego, jak i braku kompleksowych regionalnych i krajowych badań fitosocjologicznych nad tą grupą zbiorowisk (reprezentatywność A).

Brak jest informacji o procedurze wydobywania torfu w przeszłości, nie stwierdzono również śladów mogących świadczyć o eksploatacji tego surowca. Torfowisko nie zostało też objęte melioracjami wodnymi, jednak uwodnienie nie zawsze jest właściwe. Prawdopodobnie, w zależności od okresów suchych lub mokrych występują niedobory lub dobowy wody. Wystąpienie okresów „suchych” przez kilka lub więcej lat z rzędu może spowodować sukcesję w obrębie torfowiska i przyczynić się do pogorszenia się stanu zachowania oraz struktury funkcji siedliska przyrodniczego 7140 (stan zachowania B). Ten niekorzystny okres może wystąpić w dekadzie obowiązywania PZO, dlatego wskazany jest co 3 lata monitoring ze szczególnym zwróceniem uwagi na proces sukcesji.

Reprezentatywność: ocena A nadana ze względu na dobrze wykształcone płyty z charakterystycznym składem gatunkowym typowym dla torfowisk, obfitym występowaniem torfowców.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, z uwagi na obserwowane przesuszenie siedliska, występujące w zależności od okresów suchych lub mokrych. Niedobory lub dobowy wody mogą wskazywać na zaburzenia układu hydrologicznego.

Reprezentatywne florystycznie i fitosocjologicznie płyty, duże liczebnie populacje gatunków chronionych, brak ekspansywnych gatunków roślin zielnych oraz niewielki udział drzew i krzewów, ekologiczny i funkcjonalny układ przestrzenny z borem bagiennym wpłynęły na przyznanie oceny ogólnej - A.

91D0* Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno grigensohnii-Piceetum* i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne)
Siedlisko zajmuje powierzchnię 4,84 ha (powierzchnia względna C). Bór bagienno *Vaccinio uliginosi-Pinetum* jest bezpośrednio związany z nieką porośniętą roślinnością torfowiskową tworząc z nią charakterystyczny układ przestrzenny w formie okalającego, zróżnicowanego pod względem szerokości pasa (= okrajka). Gatunkiem dominującym w drzewostanie w najlepiej zachowanych płatach jest sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*, której towarzyszy pojedynczo brzoza omszona *Betula pubescens*. W płatach zaburzonych dominuje zdecydowanie ta ostatnia, a jej udział wynosi 80-90%. W zależności od wieku drzewostanu, nie ma lub ma lekko zaznaczoną kępowo-dolinkową strukturę dna lasu. W najlepiej zachowanych płatach występują kępy, ruszty i zabagnione dolinki. W runie współdominują bagno zwyczajne *Ledum palustre* i borówka bagienna *Vaccinium uliginosum*. W dolinkach oprócz przedstawicieli rodzaju torfowiec *Sphagnum* sp., rośnie przede wszystkim welnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum*. Skrajne płyty, sąsiadujące ze zbiorowiskami borów charakteryzują się zwiększonym udziałem trzęślicy modrej *Molinia caerulea*, borówki czarnej *Vaccinium myrtillus* oraz mchów, m.in.: bielutki siwej *Leucobryum glaucum* i płonnika cienkiego *Polytrichum strictum* (reprezentatywność B). Drzewostan jest wyłączony z użytkowania gospodarczego. W trakcie obowiązywania PZO nastąpi powolne starzenie się drzew. Zwiększeniu ulegnie zapas martwego drewna, a jego obecność zróżnicuje dno lasu zwiększając ogólną liczbę dolinek i rusztów. W przypadku wystąpienia wieloletnich okresów suszy może nastąpić sukcesja objawiająca się zmianami jakościowymi i ilościowymi w runie (wkraczanie trzęślicy modrej i/lub gatunków borów świeżych oraz ogólnoleśnych). Biorąc pod uwagę, że bór bagienno nie jest sztucznie odwadniany na chwilę obecną nie ma skutecznych metod

powstrzymania sukcesji jeśli ta nastąpi w wyniku czynnika naturalnego jakim będzie okres suszy i związany z nią deficyt wody. W chwili obecnej nie ma potrzeby przeprowadzenia działań z zakresu czynnej ochrony (stan zachowania C).

Reprezentatywność: ocena B nadana ze względu na obfite występowanie gatunków charakterystycznych dla borów bagiennych, jednak ocenę obniża ujednolicona struktura przestrzenna drzewostanów, słabo zaznaczona kępowo-dolinkowa struktura dna lasu.

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena C, z uwagi na obserwowane przesuszenie siedliska, występujące w zależności od okresów suchych lub mokrych. Niedobory lub doборы wody mogą wskazywać na zaburzenia układu hydrologicznego. Ponadto brak jest dojrzałych drzewostanów oraz niewielki udział martwego drewna..

Reprezentatywne florystycznie i fitosocjologicznie płaty, zachodzące procesy powolnego starzenia się oraz różnicowania pionowego i przestrzennego drzewostanu, stopniowy wzrost ilości martwego drewna i tworzenie się mozaiki dna lasu złożonej z kęp, rusztów i zabagnionych dolinek wpłynęły na przyznanie oceny ogólnej - B.

91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-Fragilis*, *Populetum albae*, *Alnetum glutinoso - incanae*, olsy źródliskowe)

Siedlisko zajmuje powierzchnię blisko 90ha (powierzchnia względna C). Łęgi na terenie Ostoi związane wysiękami wód spływających z wyżej położonych terenów wysoczyznowych oraz wysokości zalewów wód wezbraniowych rzeki Kosztrzyń i jej bezimiennych źródliskowych dopływów. Zajmowane przez nie siedliska cechuje znaczne uwilgocenie spowodowane wolnym przepływem wód powierzchniowych lub podsiąkowych. W odróżnieniu od olsów nigdy nie występuje tu długi okres zalewu, ani nie dochodzi do stagnacji wody. W zależności od rodzaju podłoża, grubości warstwy organicznej oraz intensywności nanoszenia materiału mineralnego przez wody występują tu różne typy gleb: mułowe, torfowo-mułowe gleby bagienne (hydrogeniczne) oraz murszowe gleby pobagienne (semihydrogeniczne). W drzewostanie dominuje generalnie olsza czarna *Alnus glutinosa* z towarzyszącą jej czeremchą zwyczajną *Padus avium*. W wyniku chorobowego zamierania, główny niegdyś składnik drzewostanu tego terenu, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* stracił znaczenie jako drzewo wiodące (w poszczególnych wydzieleniach jego udział szacowany jest na 1 lub uznany za jednostkowy). Z innych drzew warto wymienić: wiąz szypułkowy *Ulmus laevis*, sztucznie wprowadzony świerk *Picea abies* i brzoza omszona *Betula pubescens*. Ta ostatnia jest drzewem mającym znaczny udział w wydzieleniach: 205c, 206a, 206g, 211c, 215h i 216c. W podsyciu, w zależności od stopnia wilgotności, występują: porzeczka czerwona *Ribes spicatum*, dziki bez czarny *Sambucus nigra*, leszczyna *Corylus avellana*, kruszyna *Frangula alnus* i trzmielina pospolita *Euonymus europaea*. W obrębie Obszaru występują łęgi olszowo-jesionowe zróżnicowane na dwa podzespoły:

- *Fraxino-Alnetum urticetosum* – w runie gatunkami częstymi są: czartawa pospolita *Circaea lutetiana*, zawilce - gajowy *Anemone nemorosa* i żółty *Anemone ranunculoides*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, niecierpek pospolity *Impatiens noli-tangere*, gwiazdnica gajowa *Stellaria nemorum*, chmiel zwyczajny *Humulus lupulus*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, jaskier różnolistny *Ranunculus auricomus*, prosownica rozpierzchła *Milium effusum*, śledziennica skrętolistna *Chrysosplenium alternifolium*, kopytnik pospolity *Asarum europaeum* i kuklik pospolity *Geum urbanum*. W miejscach o przesuszonym podłożu wrasta udział i znaczenie jeżyn *Rubus*. Z pozostałych gatunków licznie występuje szczawik zajęczy *Oxalis acetosella* i wietlica samicza *Athyrium filix-femina*. W warstwie mszystej do najczęściej spotykanych należą: żurawiec falisty *Atrichum undulatum*, szydłosz włoskowy *Cirriophyllum piliferum*, dzióbek rozwarty *Oxyrrhynchium hians*, płaskomerzyki - pokrewny *Plagiomnium affine* i falisty *P. undulatum*, tujowiec włoskolisty *Thuidium philibertii* oraz wątrobowce - *Cephalozia bicuspidata* i płozik różnolistny *Lophocolea heterophylla*,

- *Fraxino-Alnetum ranunculetosum*, charakteryzujący się obecnością w runie gatunków olsowych i szuwarowych ze związku *Magnocaricion* oraz knieci błotnej *Caltha palustris* i jaskra rozłogowego *Ranunculus repens*.

W przypadku PLH Rogoźnica dochodzi do cyklicznych fluktuacji powierzchni olsowych i łęgowych co jest procesem naturalnym. Zmniejszenie się arealu łęgów na korzyść fitocenoz olsowych nie należy traktować jako zagrożenia ani czynnika wpływającego na ocenę stanu zachowania i funkcji siedliska *91E0 (stan zachowania B). W wyniku prac przeprowadzonych w 2011 r. ocena ogólna dla siedliska została obniżona z A do B ze względu na udział martwego drewna wielkowymiarowego i wiek drzewostanu.

Reprezentatywność: ocena A nadana ze względu na duże powierzchnie, dobrze wykształconych i zróżnicowanych florystyczno-fitosocjologicznie łęgów z charakterystycznym składem gatunkowym we wszystkich warstwach lasu oraz naturalne procesy zachodzące w obrębie fitocenoz, w tym starzenie się

drzewostanów

Powierzchnia względna: ocena C, dokonana na podstawie szacunkowego określenia wartości.

Stan zachowania: ocena B, z uwagi na nieduży udział powierzchniowy drzewostanów dojrzałych oraz niewielką ilość martwego drewna.

Ocena stanu zachowania, wpłynęła na ocenę ogólną - B.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02.01		b
L	K04.05		o
H	B02		o
L	K06		i
L	K04.03		i
H	K02.01		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Ciosek M. Kot H. 1995. Projektowane rezerwy przyrody. [w:] H. Kot. (red.). Przyroda województwa siedleckiego. ss. 120-137. Urząd Wojewódzki w Siedlcach, Wydział Ochrony Środowiska, Siedlce. Falkowski M. 2011. PLH 140036 Rogoźnica. Formularze ocen — siedliska przyrodnicze. (mscr.) Falkowski M. Inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych i gatunków przeprowadzona w latach 2006-2007 w Nadleśnictwie Mińsk. Nadleśnictwo Mińsk. Falkowski M. Inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych w 2008 na potrzeby WZS

województwa mazowieckiego. GDOŚ Falkowski M., Nowicka-Falkowska. 2008. Szata roślinna rezerwatu przyrody Rogoźnica i terenów przyległych. Zakład Botaniki UPH. (mscr.) Kondracki 2002. Geografia regionalna Polski. PWN. Warszawa.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	99.66	PL02	50.75		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Miński	*	99.66
PL02	Rogoźnica	*	50.75

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	sekretariat@warszawa.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH140036

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--